

RAAMATUKOGU

ENSV Raamatukogu
59-2136

PÄÄSTEARMEE AMETLIK HÄÄLEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 55

Veebruar 1934

6. aastakäik

PÄÄSTJALE EESTI!

Päästjale Eestil me laulame rõõmsalt,
Päästmist veel kõigile kuulutama.
Vastaste väed meie Päästja kõik võidab,
Ta järel käies me võidame ka.

Päästjale Eestil nüüd hoolega tööle.
Hingesid nõutakse kord meie käest.
Tuhanded pattudes hukka veel läevad.
Päästke neid kõiki, oh päästke! me püüd!

Päästjale Eestil Me hüüdsõna olgu!
Kohtupäev kätte on jõudnud ju pea.
Eksinuid otsige, koju neid viige:
Päästja nii käseb, oh kuulge Ta häält!

PAÄSTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street,
Diviisi Pääkorter, Riga,
Keniņa iela 32 dz. 3-a.

KÄSUTUSED.

Kapten JOHN McCAW õõ-
majast Riias on käsutatud tagasi
Inglismaale.

A. W. LOCKYER,
Eesti-Läti diviisi komandör.

Juhataja märkmeid.

Pöörama tähelepanu kirjeldusele
käesolevas numbris (7. lhk.) uue var-
rupaiga „Cité de Refuge“ avami-
nest. See ehitus on suurimaid oma-
sarnaste seas Pariisis. Prantsuse pre-
sident ühes kindral Higginsiga kuu-
lutasid varjupaiga avatuks. See oli
suur päev Päästearmeele Prantsus-
maal.

Kindral ja proua Higgins jätkavad
sõjakäikude juhutamist Inglismaal ja
nad on saanud vaimustatud tervitus-
te osalisteks päästesilistlike poolt,
santuti tervitati neid kõikjal, kuhu
lähevad, omavalitsuste poolt. Selle
kuu jooksul kindral kõneleb ringhää-
lmgusse Hollandi raadiosaataja-
mast, rääkides teemil: „Päästearmee
tegevus ja maailma praegused olu-
korrad.“

Staabiülem jätkab oma võidukat
ringreisid Kauge-Ida maades. Meie
palume oma lugejaid ühineda palves,
et terve sõjakäik omaks kindlamat
edu.

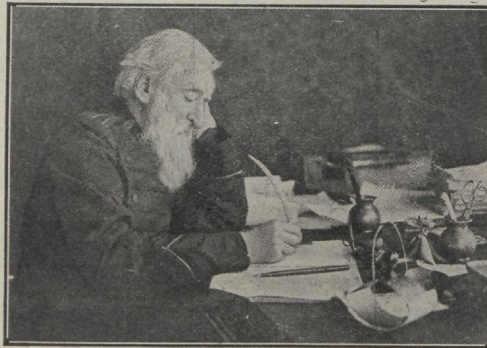
Eestis peetakse erilised sõjakiigu
koosolekud kahel esimesel nädalal
veebruaris ja see on tuntud kui ÜKS
KRISTUSELE-sõjakäik. Koosolekuid
peetakse iga õhtul Päästearmee ruu-
mis, ja teie olete sidumilku tere-
tulemast osa võtma neist koosolekuid.
Palume kõiki kristlikke sõpra ja usk-
likke ühineda meiega meie võitluses
patu ja ülekohtu vastu, kuna meie
usume, et Jumal töö saab võidule.

Käesoleva kuu lõpul avaldatakse
meie rahvuslik üleskute ja selleks
volitatud korrajad, täies Päästearmee
univormis, paluvad teie alla Pääste-
armee laialdase töö toetamiseks. An-
netagem vabatahtlikult, et aidata
edasi viia meie tööd. Meie püüame te-
ha kõik, mis võimalik, et kergendada
muret, vaeva ja pattu, mis hävitab
inimeste elu, kuna teie abiga ja osa-
võtguga meil on võimalik teha sellel
alal rohkem kui mõõdunud aastal.
Jumal andku kõigile tahtlemis viim-
na ja soovi meie aitamiseks. Meie
ohvitserid on valmis teie poole pöö-
rduma, kui teie seda soovite.

Meie püüame kõige päält jumala-
riigi edasimeinekut ja selleks meie pa-
lume Jumalat, et Ta annaks kõigile
inimestele oma päästmise. Ainult sel-
le jõuga meie sees võidakse elada,
nii nagu elu peab olema. Meie oleme
kindlad, et kui teie usaldate oma elu
Temale, kaitses Tema vägi teid patu
ja hukatuse eest.

VALGUSES KÄIMINE.

Kirjutanud „Asutaja WILLIAM BOOTH.

William Booth tööloana taga.

Seltsilised ja sõbrad!

OLEN käesoleval juhusel võ-
tmud oma sõnume aluseks
piibli auilisema ja väljendusrii-
kaima ütelse, ühe väärtusliku
päästmistõe. Näib võimatuna, et
sarnast pühitusõpetust võib väl-
jendada nii lühidalt, nagu seda
loeme I. Joh. 1:7: „Aga kui meie
valguses käime, nõnda kui tema
ise valguses on, siis on meil ise-
keskis osa, ja Jeesuse Kristuse, te-
ma poja, veri, teed meid puhtaks
kõigest patust.“

Esitaks võtmem käsitlusele üt-
lus: „valguses käimine“. See on
pilt. Lubage, et püüan seda sel-
tada. Oleta silmapilguks, et sa
ootamatult leiad end olevat met-
sas, kus ei näe ühtki teerada,
ümbristetud pimedusest ja lü-
livaist metselajast ja kus sa igal
sammul võid astuda õndsete roo-
navate madude pääle või langeda
kuristikku, mis ümbristes sind
kolmest kohast, kuna sa pimeduse
tõttu oled takistatud midagi nä-
gema. Oleta edasi, et ma just tü-
leksin sinna kohta, kus sina vii-

bid ja mis mulle hästi tuntud,
ning et mina oma laterna valgus-
sega juhataksin sind teele, ma-
nitsedes: „Käi valguses, ja sina
pääsed igast hädaohust ning jõud
kindlasti oma sihtkohale.“ Mis
teeksid sa? Mina arvan, et sa
rõmuga valiksid valguse tee.

See on, mis Õnnistegija ütleb
meile just nüüd. Sina asud maa-
ilmas, mis on täis hädaohte ihule,
meelele ja hingele. Kurat ja kur-
jad inimesed varitsevad, et sind
hukatussele viia, surm ning vilest-
suss kiusavad sind taga. Üks väär-
samm võib äratada sinus mee-
lehte või visata sind isegi põr-
gusse. Sa ei või teotuda oma osa-
vusele ega leida õiget teed. Mina
tulen ja olen su tejuht. Ma nä-
tan sulle teed, mis viib õiglusesse,
kasulikusesse ning taevasse. Aga
kõik minu püüded on väärtusetu,
kui sina ei allu minu näpunäide-
tele. Sina pead käima valguses.

Valguses käia ei tähenda mi-
dagi muud kui allumist Jumala
ilmutatud tahtele. Tähendab, te-
ha seda, mida tead enda kohuse
olevat. See valgus omab mitme-

suguseid iseloomustavaid jooni,
millele tahan juhtida sinu tähele-
panu.

1. See peab saama sinu val-
guseks, tähendab valguseks, mida
Jumal sulle annab, milles näed
Jumala taht sinu kohta, mitte
mis mina pean oma kohuseks.

2. See valgus jõuab sinu juur-
de mitmel viisil.

a. Südametunnistuse hääl sinu
hinge põljas ütleb sulle, kuidas
sa pead talitama. See valgus on si-
nuni jõudnud. Käid sina selles?

b. Valgus tuleb veel Püha Vai-
mu juhatusel, nii kuidas Johan-
nes ütleb. See on tõeline valgus,
mis valgustab kõiki inimesi, kui
see maa pääle tuleb. See valgus
on jõudnud sinuni. Käid sa sel-
les?

c. Järgmiseks tuleb nimetada
valgust, millest piibel räägib: Kas
sa loed ja jälgid Jumala sõna õpe-
tust? On see nii, siis käid sina
valguses.

d. Võib-olla on valgus tulnud
sinu juurde armastatud ema huu-
lilt, paluvalt isalt, vennalt, õelt,
või-olla ka pojaltp või tütrelt.
Käid sa selles valguses?

e. Lõpuks on meil veel valgus,
mis on pääsenud sinu südamesse
Jumala sõna kuuljatand õpetus-
te läbi, kapteni, leitnandi, lähedal-
ja kaugeleolivate seltsiliste läbi,
kellest juba mõni on taevas. Tu-
handeid allaikast on sinu teades
valgus levinud sinu teele. Allud
sellele? Täiudad sa oma kohuseid?
Kui nii, siis võid sa selle teksti
alusel ootada endale suuri eesõ-
gusi. Lubage mind silmapilguks
peutada nende eesõguste juures.

1. Sina saad rohkem valgust. Ole
ustav sellele, mida oled saanud, siis
omad veel selge ilmutuse jumalikest
asjust. Sa mäletad, mis Päästja üt-
les: Sel, kel on — tähendab — kasu-
tab valgust, mis tal on — antakse,
ja see, kel ei ole — tähendab — ei
käi valguses, mida ta saanud — ei
küll võetaks, mis tal on. Pühjuses,
et sa oled nii oskamatud, on vast see,
et sa ei kasuuta üht eesõigusi, mis
sul juba olemas.

Teises kohas ütleb Õnnistegija:
„Mina olen maailma valgus, ke-
mi-
nu järel käib, ei pea pimeduses käi-
ma.“ Sa tead, kui inimene võiks rei-
sida ümber maailma nii kiirelt, et ta
võiks palkesse järele jõuda, näeks ta
kogu aeg palkesse valgust. Nii ongi.
Käi valguses! Inimene, kes kogu oma
eluajaks käib Jeesuses järel, saab val-
gust sellest palkesest, kogu aeg.

2. Tahad sa käia valguses? Tahad
sa Jumala tahtmisele alluda, mis võid,
kui sest aru saad, siis võtab ta sind
vastu kui sinu Isa ja peab sind oma
pojaks või tütreks. — Sa mäletad, et
Peetrus ütles: „Nüüd maistan mina
tõesti, et Jumal ei pea lugu, mis sü-
gust soost inimene on.“ Nii ongi.
Karda Jumalat, kuivõrd Ta on end
ilmutanud sulle. Talita õiglaselt sel-
les, mida sa õigeks pead. Hoidu eba-
õiglustest, nii palju kui sul võimalik
seda ära tunda. Ta võtab sind oma
sülle ja õnnistab kogu sinu elutee
ja igavesti pääle surma.

3. Kui sa käid valguses, tähendab,
kui sa kuuled Jumalat selles, et eral-
dad patu enesest, pühendad oma elu
Tema teenistusse, usaldad Teda tere-
selt hingest, et Ta sind õnnistab ja
pühitseb — suad sa tunda päästatud
ohvri puhastavat teed ja oma koge-
mis omandada tõenduse piiblisõna
tõest — „Jeesuse Kristuse, Jumala
poja veri teeb meid puhtaks kõigest
patust.“

(Lõpp 3. lhk.)

VANA PUU.

Peame meeles, et Sakeus leidis Kristuse, kui ta ronis viigiipuule,
sest oma väikese kasvu ja suure rahvahulga pärast, mis oli Kristu-
se ümber, ta ei võinud näha Teda muidu. Vana legend jutustab, et
Sakeus elas ka oma vanaduse päevil Jeeriko ligidalt õiget ja jumala-
kartlikult elu.

Igal hommikul päikesetõusul läks ta harilikult välja kõndima.
Kõju tules andus ta terve südamega ja rõõmsalt oma tööle. Seda
tema igapäevast harjumust märkas tema naine, ta tahtis teada, kuhu
mees läheb ja mida ta teeb. Kord ühel hommikul läks ta salaja tema
järele. Ta läks otsekohe puuni, kus ta esimest korda oli näinud Is-
sandat. Ta naine oli peidus ja pani talle näo liigutusi. Ta võttis
ämri ja kastis puujuuri, sest kuumas päikesepaistes kuivas puu ki-
resti. Siis kiskus ta välja mõned umbruhud, mis kasvasid puu ligi-
des. Siis vaatles ta kaua ja armastusega neid oksa, kus ta istus õn-
nistatud päeval, mil ta nägi esimest korda Jeesust. Lõpuks tänuliku
naeratusena näol pöördus ta tagasi koju.

Kas see lugu ei jutusta midagi päästesõdureile? Kas see ei ohnud
Armees, mil sa esimest korda nägid Kristust? Kas sellepärast see
vana põhjus ei ole piha sinu südamele? Kas sa ei peaks tegema Ar-
meele sedasama, mida Sakeus tegi oma puule? Kas sa ei peaks temale
pühendamaks kõik oma jõu ja kasmata teda oma palvetega ja pisarar-
tega? Kas sa ei peaks pühendamaks kõikuda välja umbruhut, mis kasvab
selle ümbruses, kõigevähemalt su enese elus? Kas sa ei peaks kat-
suma teha seda nii palju kui võimalik, teistele õnnistuseks, nii, nagu
ta ohnud sulle? Sinu jõupingutused Jumala töös ei ole tühiised.

Piibli nurk.

TAEVAKASTE.

„Ma tahan Israelile olla kui kaste; ta peab õitsema kui lilke, ja oma juuri ajama kui Libanon.“
(Osea 14:6.)

Kaste langemist on väga raske tähele panna. Ainult mõned väga tähelepanelikud silmad võivad näha seda, teiste eest see on varjatud. Kui palju on sarnaseid jumalalapsi, kes hõiskavad, kui Jumala õnnistusevoog langeb nende üle, ja on täis vaimustust ainult iseariiklil juhuseel, suuril koosolekul, kui puhuvad vägevad Jumala tuuled, aga kellest mõõdu jahe ja jahutav, elustav kaste, mida saab igapäev osasaamiseks Jumalaga! Nad ei pane tähele, kui rahuldavat mõju jätvavad igapäevaseid väikesi silmapilgu Jumala ligiduses. Sarnased hinged ootavad alati võimaliku tuult ja suurt kohinat, aga nad kaotavad igapäevaseid õnnistusi väikeses pihas ühenduses Jumalaga.

„Ma tahan Israelile olla kui kaste.“ — Kui halastusrikas tõetus! Millised on võimalikud järeldused! — „Ta peab õitsema kui lilke.“ Kas võib olla midagi kenamat ja paremat lõhnaga, puhtam ja täielikum kui lilke? „Ja ajab oma juuri kui Libanon.“ Seedripuu on ju ta tugeva aluse sümbol; tal on sügavad ja laiad juured, mis on kasvanud tugevasti maa külge. Ei ole kunagi juhtunud, et tormid ja tuuled oleksid kiskunud seedripuud maast välja kogu juurtega, ta laseb enesest kiskuda ainult mõned oksad, sellestava aga jalakaid võib näha sajadetena kistud juurtega maast, sest jalakatel on väga madalad juured, mis lähevad ainult natuke mööda maapinda ja ei ole võrdelised puu kasvuga, nii, nagu see on tammega ja seedriga.

Kaste langeb õhtul veel enne päikese varemist. Kas oled tähele pannud, kui sageli meie saame õnnistusi meie kogemuste õhtul — just enne kui meie ümber kogub raskete ööpimedus, sest kui meie siis ei kuuleks Tema väikesid sosisusi Tema ligiolust, siis meie võime jergesti kaotada Jumalat pimedas. Kui sageli on õnnistused, mida omasime siis enne raskusi, kannud meid läbi pimedusest, kuni hommik koitis jällegi!

Lõpp 4. veerul.

Valguses käimine.

(Algus 2. lhk.)

4. Lõpüks annab valguses käimine sulle veel tugeva õnnistuse ja osasaamise taevase Isaga. Sina saad suure eesõiguse, käia ja kõneleda Jumalaga. Minu seltsiline! Mis teed sa selle valgusega, mida Jumal sulle on juba annud? Sa ei pane ju mitte silmi kinni selle eest. Või talitad vastolus nende nõudmistega? Ma ei või uskuda seda.

Võib-olla leidub mõni, kes ei osanud hinnata ja oli sõnakulmatu selle, Jumala õnnistatud valguse vastu, ja Jumal oli sunnitud seda temalt ära võtma. Mõni truuduseta teekäija, kes kunagi on emanud valguse, on jällegi sattunud pimedusse ja sammub aeglaselt vaese äraralgenu meeleheitel. On see nii, lubage siis mind püüda tagasi viia seda vaest pimestanud hinge, et õigluse päike veel kord saadaks oma õnnistatud kiired tomale, ja et ta kasvaks teadmises ja õnnes igavesti.

EMADELE JA KODULE

„TA ON JU VEEL AINULT VÄIKE POISS!“

Keegi isa kirjutab: „Kuule, mu poeg; ütlen seda sulle, kes magad nii sügavas unes. Ühe käe oled pannud õheta va põse alla; heledad juuksetudad on hakanud külge su niiskele meelekohtadele. Mõne minuti eest hilisin tasa vargsi sinu tuppa. Vähe aja eest istusin oma toas ja lugesin ajalehte, kui mind äkki valdas suur kahetsustunne. Ei suutnud sellele vastu panna. Aetuna* süüdlasest südametunnistusest tulin sinu voodi juurde. Mind piinavad mõtted, et olin tige sinu vastu. Torelesin sinuga juba vara hommikul, kui sa pesemise ajal hõõrusid ennast ainult natuke kääteritaga; siis said peksta mitteläikivate saabaste ja laialipillatud mänguasjade eest. Ka hommikueinel leidsin sinu juures süüid — sa söid liig ruttu ja pillutasid lannale; panid küünarnukid lauale; määrisid leivale liig paksult võid. Natuke hiljem läksid oma mänguasjade juurde, ja kui mina valmistasin minema rongile, sa pöörasid ümber ja lehvitasid oma väikeste käega, hüüdes: „Jumalaga, isa!“, mina aga kortsutasin otsaesist ja ütlesin: „Seisa sirgelt!“

Siis jälle kõik kordus samuti pärastlõunal. Kogu tules nägin, et sa mängisid liivas ühes teiste lastega. Sa olid põlvil ja ehitasid lossi. Sul olid sukas mõned augud. Ma alandasin sind su mänguseltsiliste ees ja käskisin sind tulla minuga ühes koju. Ütlesin, et sukad on kallid ja sa oleksid ettevaatlikum, kui peaksid ise ostma neid. Mõtle, poeg, milline rumal ütelsin sinu isalt! Mäletad, hiljem õhtul, kui olin oma toas ja lugesin ajalehte, siis sa tulid häbelikult tuppa, ja sinu silmist võis lugeda kartust. Kui tõstsin oma silmad üle ajalehe ja mu näost oli näha rahulolematust rahurikkumise pärast, siis sa viivitust veel uksele. „Mis sa tahad?“ küsisin karmilt. Sa ei õelnud midagi, vaid jooksid kiiresti minu juurde, panid tormiliselt oma käed minu ümber ja suudlesid mind uuesti ja uuesti; tundsin, et Jumal on pannud sinu südamesse tõsise armastuse, mida ei või kustutada isegi äratenuimata südamekõlvaduse minu poolt. Ja siis sa jooksid

ära, su väikesed sammud kostsid minuni. Mitte kaua pärast seda langes ajaleht mu käest ja minus olid piinavad kartused. Korraga nägin, kui hirmus isekas ma olen. Kui kaugele oli mind viinud harjumus! Harjumus nuriseda, otseida alaliselt vigu ja teha etteheitel. Nii ma tasusin sulle selle eest, et oled veel alles laps. Ei teinud seda sellepärast, et ma ei armastaks sind, vaid ootasin ainult liig palju. Tahtsin mõöta sind oma mitneaastase kogemuse mõduga.

Siis iseloomus on nii palju hääd, ilusat ja tõsist. Sa ei teeninud, et ma oleksin pidanud ennast üleväl nii karmilt su vastu, mu poeg. Siin väike süda on nii lii kui hommikukoit. Näitatasid seda, kui kallistasid mind fuutmal ja suudlesid enne magama minemist. Täna õhtul on kõik muu väärtusetu, mu poeg. Olen tulnud sinu voodi juurde, ja sinu voodi juures siin pimedas olen põlvil, kannatades väga päälkaebamise ja läbi pärast.

See on nõrk hääkstepemine; tean, et sina ei mõistaks neid asju, jutustades neid sulle, kui-oleksid ärkval, aga siiski pean tegema seda. Pean siin süütaama õhvirutid, siin üksilduses sinu voodi juures, ja seda üles tumistama avalikult. Olen palunud, et Jumal kinnitaks minu ütlettevõtet. Homme ma olen tõsine isa! Olen sulle tõsine sõber — kurvastan ühes sinuga ja naeratan ühes sinuga. Kui kannatamatuse sõnad tahavad tulla üle huulte, siis hammustan keelt. Siis ütlen endale sõnu: „Ta on ju veel ainult väike poiss!“

Kardan, et arvestasin sinuga kui mehega. Ometi näen sind praegu nii kokkukiskutina ja väsinuna su väikeses voodis; näen, et oled veel ainult väike poiss. Olen nõõndnud sult liig palju, liig palju! Armas poeg, armas väike poeg! Siin põlvil sinu voodikese kõrval kahetsen oma süüd. Suudlen väikseid sõrmekesi, niisket otsaesist ja heledaid juuksetukke, ja kui ma ei kardaks äratada sind, võtaksin sind sülle ja suruksin sind kuumalt vastu rinda. Pisarad tungivad mulle silma, süda valutab ja etteheitel piinavad mind, aga päälle selle, kui sa tulid minu tup-

EMALE.

Kui tahad, et sinu laps muutub: Ühkeks — siis juustata oma naabritele lapse ligiolus kui „imelikult tark on väike Juhani“.

Kõrgiks — siis riieta teda kallide ja moodsate riietega ja tee enesega just samuti.

Haihlaseks — siis lase teda teha oma tahtmise järele. Lubu teda olla õhtutu kuu üleväl ja ära pane tähele tema haibu harjumusi.

Enesearmastajaks — siis ära küsi temalt kunagi midagi, mis nõuaks temalt vähemaksti olivrit. Ära jätka kunagi tähtmata tema tahtmist, kui need ei ole hädaõhtilikud. Ära mine kunagi tähelepanematult mööda tema tahtmistest.

Raiskajaks — siis lase teda kullutada raha tema oma tahtmise järele. Ära julgusta teda kunagi raha korjamisele.

Jumalakarimatuks — siis ära räägi temaga kunagi võimalikke asjade üle. Ära kunagi palu temaga või tema eest Jumalat. Ole täiesti üksikõiklane selle üle, kas ta käib või ei käi pühapäevakoolis. Ära kunagi vaimusta temas piibuligemist.

Annab sulle nõu, ema, teha selle vastandit, siis laps õpib rõõmuga Jumala abil kõndima õigel teel, see on sinu eelu rõõm ja õnnistus.

ENNEM SUL EI OLE RAHU, kui omad pattude andestuse.

Kahtlemata on tõe, et ilma pattude avamises tunnistamiseta ei või ialgi õige rahu süüdat täita; süüid ei pea üles tunnustama mitte ainult kolmandale isikule, vaid ka sellele, kellele on tehtud ühekoht. Alles ülestunnistamine toob meie siemise rahu. Kuid see ülestunnistamine ei või isendast anda mingit rahu, see võib siinida alles siis, kui oleme vastu võtnud ülestunnistatud ühekohta andestuse. — Ja mis kahe inimese vahel võib saada tõsiasjaks, saab veel tõelisemaks Jumala ja inimesega. Rahu ei tule ialgi sinu südamesse, kui sa ei taha üles tunnustada — aga seni kui Jumal ei kingi sulle andestust, ei või tema rahu sinuga olla.

William Booth.

Taevakaste.

Algus 1. veerul.

Hinged, kes ei kogu taevakaste, komistavad ja väisvad läbikatumise ööpimeduses. Ainult sarnane hing, kes kogub jahutavat taevakast, enne kui tuleb häädade öö, suudab läbi elada raskeld kiusatusi ja raskeld kannatusi.

Jumal kõndis Eedeni aias, kui päev muutus viluks; ka meie leiame Teda, kui meie otsime, ja olles Temaiga ühenduses, meie kasvame kui lilke ja ajame oma juuri kui Libanon; siis meil on külgetõmbejõud ja siis võime olla teistele varjupaigaks.

ja suudlesid mind, tundsin, et minu armastus sinu vastu on sügavam ja suurem.“

Urides Jeesuse elu, on erilisel silmapaistev üks Tema iseloomujooni — täielik allumine oma Isa tahtmisele. Kogu Tema väsimatus töös on see Tema juhtiv põhimõte ja tõekehtne.

Seda põhimõtet võib leida Tema juures, kui Ta 12-aastase poisikesena ütleb oma emale: „Eks teie ei tea, et ma pean see olema, mis minu Isa pärald?“, mis tähendab teiste sõnadega: „Ma pean tegema oma Isa tahtmise järele.“

Sa võid leida jälle sedasama tema hirmsal võitlusõel Keetsemanes, kui ta oma hingehaastuses hüüdis: „Minu Isa, kui see on võimalik, siis minu seesinane karikas minust mööda,“ kuid mõttekiriusu järgnevat sõnad: „Ometi mitte kui mina tahan, aga kui Sina!“

Kogu tema elueesmärk oli see — „Ma olen tulnud — mitte et teha oma tahtmist, vaid selle tahtmist, kes mind on läkitanud.“

See põhimõte on ka kogu Tema õpetuse alus. Tema õpetas, et sõnakuulelikkuse sellele põhimõttele on ainuke.

TEE TAEVASSE.

Tema ütles: „Mitte kõik, kes minule ütlevad ‚Issand, Issand‘, ei lähe taevariiki, vaid see, kes teeb minu taevase Isa tahtmise järele.“

Ta õpetas, et allumine Jumala tahtmisele on tingimus taevariiki pääsemiseks ja ainuke tingimus, kuidas pidada alal ütle-mata kallist õnnistust — olla Tema sõber. „Teie olete minu sõbrad, kui teie seda teete, mida mina teile käsin.“

Urides Jeesuse elu, meie leiame, et see lihtne, kuid üle kõige tähtsaim põhimõte — allumine Jumala tahtmisele — on ainuke tee taevariiki, ja et Tema õpetab meid alluma tervelt ja täielikult Tema tahtmisele, kui ta hamee pääseda taevariiki ja maitsta kõiki aulisi õnnistusi.

Kui lihtsal Ta kirjeldab meile seda! Samasugune lihtsus peegeldus vastu kogu Tema õpetuses. Kui õiglane Ta oli ise oma õpetuse suhtes ja kui täpselt Ta teostas seda igapäevases elus!

Kui tahad teada püha, täielikult Jumalale antud elu saladust, siis siin ta on: tee Jumala tahtmist!

Keegi minu armsamaist kirjanikest ütles seda järgmistes sõnadega: „See ei tähenda muuta häaks või teha hääd, vaid teha, mida Jumal tahab, ükskõik kas see tähendab töötada või hoiduda tagasi, saada midagi või kaotada seda, kannatada või rõõmustada, elada või surra.“

Jah, pühitsetud hinge elus peab olema juhtivaks põhimõtteks teha Jumala tahtmist; see peab olema tema eesmärk, tema

JUMALA TAHTMINE.

Kirjutanud komandör CH. RICH.

keerdsõlmelise lahendaja, teenäitaja iga uue tee alul.

Siin meie õpime, mis on

JÕUD KOORMATE KANDMISEKS,

siin saame vastuse pettumustes ja elusaladustes. See on puu, mille oksad võivad muuta elukibedust magusaks.

Jumalalastel on teel palju kiusatusi. Kõige petlikumad on need kiusatused, mis puudutavad meie igatsusi ja soove. Kuidas meie võime teada, et kõik meie igatsused on puhtad ja

nistustel, sakramentidel, tsere-mooniatel, Päästearmeel ja ühelgi vaimulikul süsteemil maailmas. Nii väga tähtis on see lihtne asi: teada ja täita Jumala tahtmist.

Ükski ei või saada kõrgemate tunnustussõnade osaliseks kui need, mis Jumal ütles Taaveti kohta: „Olen leidnud Taaveti, teeb minu südame järele, kes teeb kõiki minu tahtmist.“ Milliseid auliseid sõnad! Jumala süda oli seotud Taaveti külge suure armastusega. See oli põhjus — teeb kõik minu tahtmist. Need

Komandör Rich.

kõik meie soovid ei ole meist enesest? Kui kergesti tekivad inimeses sisemised vastolud ja vasturääkivad mõtted?

Kui hirmus lainetav, hädaohtlik mõtete meri on meie ümber ja enesearmastuse ja auahnuuse tuuled puhuvad kangesti, siis nad viivad peaaegu meie väikest laeva ära õigelt teelt. Kui meie elulaeva ei juhi pühad soovid, kas meie võime kiisuuseajal oodata muud kui oma usut hukkumist? On ainult üks tee. Kuulata, ja sa võid kuulda läbi maruultu hääli, mis ütlevad, milline on Jumala tahtmine sinuga. Kui sa häämelega tahad kuulda seda ja olla sellele sõnakuulelik, siis kaob su kartus. Siis vaiki pühitsemata soovide maru, siis üks püha käsi võtab oma hoolde su elulaeva juhtimise ja viib selle kindlasse seisukorda.

Pühitsetud hinge sügavaim saladus on teha Jumala tahtmist. Siin on kõik sisaldatud. Midagi ei ole nii tähtis kui see. See tähendab enam kui edu, õnn, seltsiliste tunnustamist; see on kõrgeim siht, mida üldise võime omada elus. Sel on suurem ja kõrgem tähendus kui usutun-

sõnad on sarnased Isa sõnadele Pojale: „Seesinane on minu armas Poeg, kellest mul on hää meel.“ Isa ei võinud öelda midagi suuremat oma jumaliku Poja kohta, ja ühegi kohta meie seast Ta ei või öelda midagi suuremat kui: „Olen leidnud inimese minu südame järele, kes teeb kõik minu tahtmise järele.“ See on ka

SUURIM RÕHM,

mida keegi meie seast võib omada.

Pühitsetud inimese hing nõuab ka toidust. Maailm katab oma laua ja sääl pakutud toidud näivad nii meelitavad, kuid sääl ei ole midagi - sarnast, mis võiks rahuldada Jumala inimest. „Inimene ei ala mitte üksipäinis leivast.“ Kõiges oma külluses on ilmalik inimene siiski naljas, kuid taevariigi rikkalikult kaetud laua ääres leiab pühitsetud inimene toidust ja ta võib öelda ühes oma õpetajaga: „Mul on rooga küllalt süüa.“ ja „Minu roog on see, et ma selle tahtmist teen, kes mind on läkitanud.“

Pühitsetud inimene ei ole ilma sõpradeta. Kas mäletad ilu-

said Jeesuse sõnu: „Kõik, kes teevad minu Isa tahtmise järele, kes on taevast, on minu vend ja õde, ja minu ema?“ Siin on töötus auliseid sõprusest ja sügavast ühendusest. See on sõprus, mis ühendab kõiki armastusega täidetud südameid, kes lähevad samal teel. See on peaaegu liig püha ja liig kõrge sõnaga väljendamiseks.

Johannese evangeeliumis 17. päätlüki leiame Tema aulisi sõnu sügavast ühendusest Tema madaga.

Mida Ta ütlevad? Igaüks, kes teeb minu Isa tahtmise järele, on minu vend. Vaata noormehele, kes kõnnib püha elu teel, tal on oma koorem kanda. Siin on vend, kes tahab jagada tema koormat. Kas ta sõbrad on jätnud teda maha? Siin on vend, kes tahab olla tema alaline teekaaslane. Kas tee on kitsas ja kaljune? Siin on vend, kes läinud kitsast teed kuni Kolgata künkani.

Igaüks, kes teeb minu Isa tahtmise järele, on minu õde. Ära unusta väikest sõnakest „on“. Ei ole öeldud, et ta oli või on kord tulevases elus, vaid on juba siin ja praegu. Kas sa kannatad vahest igatsusest kodumaa järele? Pea meeles, et Jeesusel ei olnud kodu. Oled sa vahest väsinud, väga väsinud? Pea meeles, et Jeesus istus kaeval „väsinud teekäimisest“. Ta töötas anda väsinuile hingust. Oled sa mahajäetud? Ka Tema oli sarnane. Milline sõber Ta on kõigile mahajäetutele? Mäletad sa mures olevaid jüngerid teel Emmause alevisse? Kas sa igatsed kellegi järele, kes toetaks sind? Tema on sinu vend. „Veeretage kõik oma koormad Tema päälle, sest Tema muretseb teie eest.“ Sul on lootused, igatsused ja soovid, mis näivad sulle olevat võimatud täitmiseks.

OLGU JEEBUS SINULE KÕIGES.

Sinu vend, sinu sõber, sinu hinge kõige armsam, kõik!

Igaüks, kes teeb minu Isa tahtmise järele, on minu ema. Kui sügav töötus, aga kui raske seletada, mida see kõik tähendab. Oh, et sõnades öeldud seletused ei rikuks tõstist tähendust. Mõtle ainult sõnale — ema. See tähendab ohverdamist laste kasuks; see tähendab, et meie ei pea neid endile, vaid laseme, et Jumala tahtmine sinniks nendega. Sarnaste inimeste kohta ütles Jeesus: „Ta on minu ema.“

Sa ütled: „Kuidas ma võin teada, milline on Jumala tahtmine?“ Üldine Jumala tahtmine on, et kõik inimesed saaksid päästetud ja oleksid pühad. Pääle selle võime rääkida Jumala tahtmisest iga inimese kohta isiklikult. Kas meie usume seda?

(Järg 5. leheküljel.)

